

॥ २ ॥ ३ ॥ प्रहृष्टा अर्जुनादयः विव्रस्ता भीरवः विषण्णाः शत्रवः विस्मिताः प्रेक्षकाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥
 निपातितस्यंदनवाजिनागंबलंचदृष्ट्वा हतसूतपुत्रं ॥ दुर्योधनोऽश्रुप्रतिपूर्णनेत्रो दीनो मुहुर्निश्चसंश्वातरूपः ॥ २ ॥ कर्णोऽतुशूरं पतितं धृतिव्यांशराचितं शोणितदि
 ग्धगात्रं ॥ यदृच्छया सूर्यमिवावनिस्थं दिदृक्षवः संपरिवार्यतस्थुः ॥ ३ ॥ प्रहृष्टवित्रस्तविषण्णविस्मितास्तथा परेशोकहता इवाभवन् ॥ परेत्यदीयाश्च परस्परं य
 थायथैषां प्रकृतिस्तथाऽभवन् ॥ ४ ॥ प्रविद्धवर्माभिरणां वरायुधंधनं जयेनाभिहतं महौजसं ॥ निशाम्य कर्णं कुरवः प्रदुद्रुवुर्हतर्षभागावइवाजनेवने ॥ ५ ॥ भीम
 श्चभीमेन तदा स्वनेन नादं कृत्वारोदसीकंपयानः ॥ आस्फोटयन्वल्गतेनृत्यते च हते कर्णे त्रासयन् धार्तराष्ट्रान् ॥ ६ ॥ तथैव राजन् सोमकाः संजयाश्च शंखान् दध्मुः
 सस्वजुश्चापि सर्वे ॥ परस्परं क्षत्रियात् प्रहृष्टरूपाः सूतात्मजैर्बहिर्हते तदानीं ॥ ७ ॥ कृत्वा विमर्दं महदर्जुनेन कर्णो हतः केसरिणे वनागः ॥ तीर्णा प्रतिज्ञा पुरुषर्षभेण
 वैरस्यांतंगतवांश्चापि पार्थः ॥ ८ ॥ मद्राधिपश्चापि विभूढचेतास्तूर्णरथेनापकृतध्वजेन ॥ दुर्योधनस्यांतिकमेत्यराजन्सबाष्पदुःखाद्वचनं वभाषे ॥ ९ ॥ विशीर्ण
 नागाश्च रथप्रवीरंबलं त्वदीयं यमराष्ट्रकल्पं ॥ अन्योन्यमासाद्य हतं महद्भिर्नराश्वनागैर्गिरिकूटकल्पैः ॥ १० ॥ नैतादृशं भारतयुद्धमासीद्यथा तु कर्णार्जुनयोर्वभूव ॥
 ग्रस्तौ हिकर्णेन समेत्य कृष्णावन्ये च सर्वे तव शत्रवो ये ॥ ११ ॥ दैवं ध्रुवं पार्थ वशात्प्रवृत्तं यत्पांडवान्यातिहिनस्ति चास्मान् ॥ तवार्थं सिद्ध्यर्थं करास्तु सर्वे प्रसृत्य वी
 रानिहता द्विषद्भिः ॥ १२ ॥ कुबेरवैवस्वतवासवानां तुल्यप्रभावानृपते सुवीराः ॥ वीर्येण शौर्येण बलेन ते जसा तैस्तैस्तु युक्ता विविधैर्गुणौघैः ॥ १३ ॥ अवध्य कल्पा
 निहतान रेंद्रास्तवार्थं कामायुधिपांडवेयैः ॥ तान्माशुचो भारतदिष्टमेतत्पर्याश्वसत्वं न सदा स्तिसिद्धिः ॥ १४ ॥ एतद्वचो मद्रपते निशम्य स्वंचाप्यनीतं मनसा निरी
 क्ष्य ॥ दुर्योधनो दीनमनाविसंज्ञः पुनः पुनर्न्यश्च सदार्तरूपः ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥
 धृतराष्ट्र उवाच तस्मिंस्तु कर्णार्जुनयोर्विमर्दं दग्धस्य रौद्रेहनिविद्रुतस्य ॥ बभूव रूपं कुरुसंजयानां बलस्य बाणोन्मथितस्य कीदृक् ॥ १ ॥ संजय उवाच शृ
 णुराज न्नवहितो यथा वृत्तो महाक्षयः ॥ घोरो मनुष्यदेहानां भाजौ च गजवाजिनां ॥ २ ॥ यत्र कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् ॥ तदा तव सुतान्नाजन्नाविवेश म
 हद्भयं ॥ ३ ॥ न संधातुमनीकानि न चैवाशु पराक्रमे ॥ आसीदुद्भिर्हते कर्णे तव योधस्य कर्हिचित् ॥ ४ ॥ वणिजो नाविभिन्ना यामगाधे विप्लवे यथा ॥ अपारे पारमि
 च्छंतो हते द्वेपे किरीटिना ॥ ५ ॥ सूतपुत्रे हते राजन् विव्रस्ताः शस्त्रविक्षताः ॥ अनाथानाथमिच्छंतो मृगाः सिंहैरिवार्दिताः ॥ ६ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥